

CONCURSUL ȘCOLAR NAȚIONAL DE COMPETENȚĂ ȘI PERFORMANȚĂ COMPER
EDIȚIA 2021-2022 / ETAPA I – 21 ianuarie 2022
COMPER – LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
CLASA a VII-a

Numele:
Prenumele:.....
Școala:..... / **Clasa:**
Codul C.I.C. (codul de identificare Comper) al elevului:.....
Codul C.I.C. (codul de identificare Comper) al profesorului mentor:.....

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 90 de minute.

Citește cu atenție textul pentru a putea rezolva cerințele legate de acesta, apoi bifează în grilă răspunsurile corecte.

A. Ar trebui să considerăm că iarna de afară este una obișnuită sau una neobișnuită?

Obișnuită, i-aș zice eu. De-a lungul timpului, până în 2000, în luna noiembrie erau ploi, dar și destul de multe episoade cu lapoviță, ninsoare și temperaturi scăzute. Noi o numeam o lună de pre-iarnă, iar în decembrie totul era mult mai blând și din punct de vedere termic, și în ceea ce privește precipitațiile. Îmi amintesc de noiembrie 1993, când au fost patru viscole în sud-estul României, pe 4, 14, 19 și 29 noiembrie. După fiecare astfel de episod, a fost ger cumplit, nu la munte, ci aici, în sud-sud-estul României, inclusiv la București s-au înregistrat –19 grade, dimineața. În acest an, frig și ninsori au venit încă din noiembrie. Este foarte întemeiată, dacă facem referire la iernile de după 2000, când nu prea au mai fost ierni. Bunăoară, anul trecut sau, mai degrabă, iarna trecută, a fost ger în dimineața zilei de 2 martie, iar în 23 martie 2018 a fost cod de ninsoare și viscol. Cu doi-trei ani mai în urmă, de această dată, a nins și a viscolit în sudul țării, pe 26 martie.

În ce măsură se poate prevedea din toamnă sau chiar din vară dacă o iarnă va fi mai grea sau mai ușoară?

Cu cât perioada pentru care se anticipează evoluția vremii este mai îndepărtată, cu atât probabilitatea de realizare este mai mică. Dacă totul s-a schimbat, vechile reguli nu se mai păstrează. După o vară fierbinte, întotdeauna urma o iarnă aspră și invers, însă nu erau mai mult de două veri fierbinți sau două ierni aspre consecutiv. Concluzia ar fi că astfel de prevederi nu se pot face, ori, dacă se fac, este ca la jocul de noroc, care uneori poate să iasă.[...]

Prin anii '70, în lume se vorbea intens despre posibilitatea instalării unei noi ere glaciare. Acum se vorbește peste tot despre marele pericol al încălzirii globale. Ce să credem?

În lipsa unor argumente solide, trebuie să dăm crezare cercetătorilor. A fost o perioadă bună de timp în care eu nu am crezut în încălzirea globală. În arhiva Administrației Naționale de Meteorologie sunt date despre vreme foarte caldă – temperaturi de martie sau chiar aprilie – în lunile ianuarie și februarie, dar și în iulie sau august, și asta din 1896, 1918, deci din ani în care nu vorbeam de industrializare, de poluare excesivă, de gaze cu efect de seră ș.a.m.d.

(Andrei Manolescu, *Interviu cu Romica Jurca* în „Dilema veche”, nr. 782/ 2019)

B. Abia începuseră să cânte cocoșii, treziți de zorile albite de zăpadă și ferestrele casei cu molii sclipiră una după alta de lămpile și lumânările aprinse înăuntru. Pisicile miorlăiau pe săli, presimțind mișcările din odăi și se frecau de canaturile ușilor. Era ziua nunții și toți săriră din pat de grija acestui eveniment. În curte se auzeau răcâituri surde și bufnituri de lopată alternate de

icnete de tuse. Jim șterse somnoros cristalele de gheață de pe geam și privi în semiîntunericul sidefiu de afară. Baba Chiva, înfășurată într-un număr incalculabil de broboade, și Dom Popescu, cu mânuși mari, fără degete, în mâini, săpau mormanele de zăpadă, adunate peste noapte, și-și tăiau în ele un drum alb, glorios ca o Via Appia. În odaia Tantii Ghenea, toate lumânările candelabrului erau aprinse și apele ciucurilor de cristal, trecând prin sarea de gheață a geamurilor, se prefăceau într-o ploaie fină de scânteii albe. Prin fundul curții trecură două mogâldețe cu o ladă mare în mâini [...]. Jim aprinse un chibrit și se uită la ceas. Era ora cinci. Neînțelegând bine ce se petrece în casă și pătruns de frig, se înveli în plapumă și căută să prindă din nou firul visului ce-l purtase prin munți de zăpadă, după Vera, care îl striga îmbrăcată în blănuri albe de hermină, de pe piscuri îndepărtate.

Tanti Mali, sculată ca de obicei de la patru dimineața, se întorsese tocmai atunci din explorație, cu miros de zăpezi în pelerină. Ascunse după sobă un vraf de surcele înghețate, pe care le culesese din curte, câteva jurnale vechi, iar din buzunar scoase un pumn de chibrituri furate din bucătărie.

(G. Călinescu, Cartea nunții)

C. Din tunelul lung de hotar trenul intră în țara zăpezilor. Întunericul albi până-n străfunduri. Opriră la halta de semnalizare.

Fata care stătuse pe bancheta din fața lui Shimamura se ridică să deschidă geamul de lângă el. Un suflu de aer înzăpezit se prelinse înăuntru. Aplecată adânc pe fereastră, fata îl strigă pe șeful de haltă, cum strigi pe cineva de tare departe.

Cel chemat, un omuleț îmbrobodit până deasupra nasului cu un fular gros, cu căciula de blană trasă zdravăn peste urechi, păși mărunț prin zăpadă către ei, cu un lămpaș aprins în mână.

Ce frig trebuie să fie, gândi Shimamura privind la niște barăci, desigur ale administrației haltei, care păreau zgribulite, presărate ici și colo sub poalele muntelui. Albeața zăpezii, înghițită de întuneric, nu ajungea până la ele.

— Eu v-am chemat, domnule șef de haltă. Cum o mai duceți?

— A, dumneata ești, Yoko? Te-ntorci acasă? Strașnic ger s-a lăsat.

— Am auzit că l-ați ajutat pe fratele meu să găsească de lucru. V-ați dat multă osteneală cu el.

— Cred că o să-i priască în pustietățile astea. E tânăr, bietul băiat.

— E un copil! Vă rog mult să-l ajutați.

— Bucuros. Ce-i drept, muncește cu tragere de inimă. Și-apoi, o să aibă în curând multă treabă la noi.

Anul trecut am avut nămeți mari. La vremea avalanșelor au stat trenurile-n loc și nu mai pridideau sătenii cu gătitul pentru călători.

— Dar ce gros v-ați îmbrăcat! Și fratele meu îmi scria de curând că nu poartă nici vestă!

— Eu unul mi-am pus patru chimonouri unul peste altul. Băieții ăștia!

(Yasunari Kawabata, Țara zăpezilor)

STANDARD

1. După cum reiese din textul **A**, un cod de ninsoare și de viscol a fost în data de:

a. 2 martie 2018;

b. 2 martie 2019;

c. 23 martie 2018;

d. 26 martie 2019.

2. Așa cum rezultă din textul **B**, personajele care curăță curtea de zăpadă sunt:

a. Jim și Baba Chiva;

b. Baba Chiva și Dom Popescu;

c. Jim și Tanti Ghenea;

d. Baba Chiva și Tanti Mali.

- 12.** Sunt corect despărțite în silabe toate cuvintele din seria:
- nin-sori, mior-lă-iau, som-no-ros, pe-ri-oa-dă, glo-ri-os;
 - nin-sori, mi-or-lă-iau, somn-o-ros, pe-ri-oa-dă, glo-ri-os;
 - nin-so-ri, mior-lă-iau, som-no-ros, pe-ri-oa-dă, glo-ri-os;
 - nin-sori, mior-lă-iau, som-no-ros, per-i-oa-dă, glo-rios.
- 13.** Sunt marcate corect silabele accentuate în varianta de răspuns:
- lipsa, viscol, aprilie, poluare, pele^rină;
 - lipsa, viscol, aprilie, poluare, pele^rină;
 - lipsa, viscol, aprilie, poluare, pele^rină;
 - lipsa, viscol, aprilie, poluare, pele^rină.
- 14.** O idee principală care se desprinde din textul C este:
- Yoko deschide geamul de la tren.
 - Un aer rece pătrunde în tren.
 - Șeful de haltă pășește prin zăpadă.
 - Yoko îl cheamă pe șeful de haltă.
- 15.** Atitudinea pe care o manifestă șeful de haltă, personajul din textul C, față de fratele lui Yoko este de:
- indiferență;
 - încântare;
 - nemulțumire;
 - lipsă de respect.
- 16.** O figură de stil utilizată în secvența: *Jim șterse somnoros cristalele de gheață de pe geam și privi în semîntunericul sidefiu de afară.* este:
- epitetul;
 - personificarea;
 - comparația;
 - repetiția.

EXCELENȚĂ

- 17.** În textele B și C, apar următoarele aspecte ale unui text narativ:
- întâmplările și acțiunile prezentate sunt reale;
 - sunt prezentate întâmplări la care nu participă personaje;
 - există întâmplări, personaje, indici de timp și de spațiu;
 - există indici de timp și de spațiu, participanții la acțiuni sunt persoane reale.
- 18.** Următoarea afirmație este corectă, în raport cu textele date:
- Textele date fac referire numai la aspecte ale realității.
 - Textul A prezintă informații referitoare la vreme, iar textele B și C valorifică aspecte ale realității, transfigurate de imaginația creatorului.
 - Textele A și B prezintă aspecte ale realității transfigurate de imaginația creatorului, iar în textul C se prezintă numai aspecte ale realității.
 - Textele A și B prezintă aspecte ale realității transfigurate de imaginația creatorului, iar în textul C se prezintă numai aspecte ale realității.

Itemii 1-16 se notează cu câte 5 puncte fiecare; itemii 17-18 se notează cu câte 10 puncte fiecare.
Total: 100 de puncte.